

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 13 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional – Hiszpania) – Google Spain SL, Google Inc. przeciwko Agencia de Protección de Datos (AEPD), Mario Costeja González

(Sprawa C-131/12) ⁽¹⁾

(Dane osobowe — Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania tych danych — Dyrektywa 95/46/WE — Artykuły 2, 4, 12 i 14 — Przedmiotowy i terytorialny zakres stosowania — Wyszukiwarki internetowe — Przetwarzanie danych zawartych na stronach internetowych — Wyszukiwanie, indeksacja i przechowywanie tych danych — Odpowiedzialność operatora wyszukiwarki internetowej — Prowadzenie działalności gospodarczej na terenie państwa członkowskiego — Zakres obowiązków spoczywających na tym operatorze oraz praw przysługujących danej osobie — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuły 7 i 8)

(2014/C 212/04)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Nacional

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: – Google Spain SL, Google Inc.

Strona pozwana: Agencia de Protección de Datos (AEPD), Mario Costeja González

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Audiencia Nacional (Hiszpania) – Wykładnia art. 2 lit. b) i d), art. 4 ust. 1 lit. a) i c), art. 12 lit. b) oraz art. 14 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31) oraz art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. 2000, C 364, s. 1) – Pojęcie prowadzenia działalności gospodarczej na terenie państwa członkowskiego – Istotne kryteria – Pojęcie „wykorzystania środków znajdujących się na terytorium państwa członkowskiego” – Ograniczone w czasie przechowywanie informacji indeksowanych przez wyszukiwarki – Prawo do usunięcia czy też zablokowania danych

Sentencja

- 1) Artykuł 2 lit. b) i d) dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych należy interpretować w taki sposób, że po pierwsze, prowadzoną przez wyszukiwarki internetowe działalność, która polega na zlokalizowaniu informacji opublikowanych lub zamieszczonych w Internecie przez osoby trzecie, indeksowaniu ich w sposób automatyczny, czasowym przechowywaniu takich informacji i wreszcie udostępnianiu ich internautom w sposób uporządkowany zgodnie z określonymi preferencjami, w sytuacji gdy informacje takie zawierają dane osobowe, należy uznać za „przetwarzanie danych osobowych” w rozumieniu art. 2 lit. b) tej dyrektywy, oraz po drugie, że operatora tej wyszukiwarki internetowej należy uznać za „administratora” odpowiedzialnego za przetwarzanie danych w rozumieniu tego art. 2 lit. d).
- 2) Artykuł 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 95/46 należy interpretować w ten sposób, że przetwarzanie danych osobowych ma miejsce w ramach działalności gospodarczej prowadzonej przez administratora danych odpowiedzialnego za to przetwarzanie na terytorium danego państwa członkowskiego w rozumieniu tego przepisu, jeśli operator wyszukiwarki internetowej ustanawia w danym państwie członkowskim oddział lub spółkę zależną, których celem jest promocja i sprzedaż powierzchni reklamowych oferowanych za pośrednictwem tej wyszukiwarki, a działalność tego oddziału lub tej spółki zależnej jest skierowana do osób zamieszkujących to państwo.
- 3) Artykuł 12 lit. b) oraz art. 14 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 95/46 należy interpretować w ten sposób, że ustanowione w tych przepisach normy są przestrzegane, a przewidziane w nich warunki rzeczywiście spełnione wówczas, gdy operator wyszukiwarki internetowej jest zobowiązany do usunięcia z wyświetlanej listy wyników wyszukiwania mającego za punkt wyjścia imię i nazwisko danej osoby linków do publikowanych przez osoby trzecie stron internetowych zawierających dotyczące tej osoby informacje, również w przypadku gdy to imię czy nazwisko czy też te informacje nie zostały uprzednio czy też jednocześnie usunięte z tych stron internetowych, i, w odpowiednim przypadku, nawet jeśli ich publikacja na tych stronach jest zgodna z prawem.

- 4) Artykuł 12 lit. b) i art. 14 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 95/46 należy interpretować w taki sposób, że w ramach oceny tego, czy spełnione zostały warunki zastosowania tych przepisów, należy w szczególności przeanalizować kwestię, czy osoba, której dotyczą dane, ma prawo do tego, aby dana dotycząca jej informacja nie była już, w aktualnym stanie rzeczy, powiązana z jej imieniem i nazwiskiem poprzez listę wyświetlającą wyniki wyszukiwania mającego za punkt wyjścia to imię i nazwisko, przy czym stwierdzenie, iż takie prawo przysługuje, pozostaje bez związku z tym, czy zawarcie na tej liście wyników wyszukiwania danej informacji wyrządza szkodę tej osobie. Ponieważ osoba ta może, ze względu na przysługujące jej i przewidziane w art. 7 i 8 karty prawa podstawowe, zażądać, aby dana informacja nie była już podawana do wiadomości szerokiego kręgu odbiorców poprzez zawarcie jej na takiej liście wyników wyszukiwania, prawa te są co do zasady nadrzędne nie tylko wobec interesu gospodarczego operatora wyszukiwarki internetowej, lecz również wobec interesu, jaki ten krąg odbiorców może mieć w znalezieniu rzeczowej informacji w ramach wyszukiwania prowadzonego w przedmiocie imienia i nazwiska tej osoby. Taka sytuacja nie ma jednak miejsca, jeśli ze szczególnych powodów, takich jak rola odgrywana przez tę osobę w życiu publicznym, należałoby uznać, że ingerencja w prawa podstawowe tej osoby jest uzasadniona nadrzędnym interesem tego kręgu odbiorców polegającym na posiadaniu, dzięki temu zawarciu na liście, dostępu do danej informacji.

(¹) Dz.U. C 165 z 9.06.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien – Austria) – Michael Timmel przeciwko Aviso Zeta AG

(Sprawa C-359/12) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Dyrektywa 2003/71/WE — Artykuł 14 ust. 2 lit. b) — Rozporządzenie (WE) nr 809/2004 — Artykuły 22 ust. 2 i art. 29 ust. 1 — Prospekt emisyjny podstawowy — Suplement do prospektu emisyjnego — Warunki ostateczne — Data i sposób publikacji wymaganych informacji — Warunki publikacji w formie elektronicznej]

(2014/C 212/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Michael Timmel

Strona pozwana: Aviso Zeta AG

przy udziale: Lore Tinhofer

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Handelsgericht Wien – Wykładnia art. 14 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniającej dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 345, s. 64) – Wykładnia art. 22 ust. 2 oraz art. 29 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonującego dyrektywę 2003/71/WE w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam (Dz.U. L 149, s. 1) – Publikacja informacji nieznanych w chwili zatwierdzenia prospektu emisyjnego podstawowego – Zakres obowiązku publicznego udostępnienia prospektu emisyjnego w formie drukowanej – Warunki publikacji prospektu emisyjnego w formie elektronicznej – Spółka akcyjna, która przedstawiła w prospekcie emisyjnym zatytułowanym „warunki ostateczne” informacje nieznanne w chwili zatwierdzenia owego prospektu emisyjnego – Brak prawidłowej publikacji – Dostęp do owego prospektu emisyjnego uzależniony od dokonania procedury rejestracji i wniesienia opłaty